

סקיצות תל-אביביות

י"ח. ברלין - פרפור

מטייל לו צמד בך.

היא עולה והוא אורח.

היא בת דוד והוא בן דוד.

לשניהם לא טוב מאד.

היא עלמה בת אצילים.

הוא רגיל בתצילים.

היא ברלין והוא פרפור.

היא לפה והוא... בחור.

המצב, אפשר לומר,

הוא מתק פחות מן.

לשוחם אין על מה

ולשתוק — ממש אימה...

טוף כל סוף אומר הוא: — באן

השקטו חולות מדבר,

היא פוממת פה קטן

ועונה לו: — וונדרברו...

ושותקים.

והוא מוסיף

— את אל המולדת שבת...

היא פוממת פה קביב

ועונה לו: — פאאבלהאפטו

ושותקים.

וכח אין.

אז, בן-פרפור מספן,

הזמנים עוברים בתור:

עת לטעת — עת לקצר —

עת לגאל אדמת בצות —

עת לקדם בקבוצות —

עת לתלש — — —

ועת ללמד

איך ללכת עם בנות דוד!